

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30

0
mm

2.
Dæt var Gættemødes tilfe. Dæt
var den blevne blæs gættemøde;
Men da var den ikke gættemøde;
Dæt var den blevne blæs gættemøde;
(Den var blevne blæs gættemøde)
Dæt var Gættemødes tilfe. Dæt
var den blevne blæs gættemøde;

Dæt var Gættemødes tilfe. Dæt
var den blevne blæs gættemøde;
Dæt var den blevne blæs gættemøde;
Dæt var den blevne blæs gættemøde;
Dæt var den blevne blæs gættemøde;
Dæt var den blevne blæs gættemøde;
Dæt var den blevne blæs gættemøde;
Dæt var den blevne blæs gættemøde;
Dæt var den blevne blæs gættemøde;

3.
Den blevne blevne blevne blevne blevne blevne
Den blevne blevne blevne blevne blevne blevne

9.
Hvad hjælper Suk og Klagetoner,
Hvad hjælper om I græde Blod;
Tænk: Død og Grav vort Liv ei staaner,
Gi Frelseren stod dem imod,
Endsljont en Herre stor og præktig,
En Dommer, som vi mode skal
Paa Dommens Dag, man falder riktig,
Naar Ende faae vor' Dages Tal.

10.
Til Afted jeg mig vil erindre
Den Fredag, de forlod sin Vaad;
Min' Saarekilder sig selv minder,
Naar Hjertet smelter hen i Graad.
Det var mod Aftens merke Timer,
Naar Solen daler i sin Gang,
De gjorde Dodens raske Miner
Og sang den sidste Svanesang.

8.
Gaa gætte til big bent.
Gættemøde mit Giid ba Hjerte bla
Driid hæde det bestemmet,
En Trude is føv lungen Giid
En ben, miid ba ave utvoe;
Af hjerthædern bet tan troe,
Gom Singen bet tan troe,
Min Hjerteføring ben et ja troe.

7.
Mæde nu mit Giid.
I mædren paa mit Hjertefødig
Mæd hæde selgaae nu vo qn;
Mæd qn tæmte selg big
Gom selg i Hjertet baer,
Hjertefødig før føre Hjertet Giid,
Selg hæde ledet bet,
Gæd øgavæd ledet bet,

6.
Den hæde hæde hæde hæde hæde hæde hæde
Den hæde hæde hæde hæde hæde hæde hæde

N: 140.

Tvende smukke Biser.

Den Förste:

Det er den største Daarlighed.

Den Anden:

Erindrings-Sang

i Anledning af den sorgelige Begivenhed
med ni Personer, som i Aaret 1831

Kuldslede og bleve borte paa
Strindfjorden.

Trykt i Trondhjem.

V box 25:726

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30

0

Det og forløveret er,
Hører Gud, som nu du gaaer her,
Gaal aldrig i høften meer;
Hører Gud ikke Blod, som i høg er,
Gaal aldrig i høften blyg;
Hører din Gud ikke alyfing;
Gorløven er nu, høg nu saart;

5.

Det og nu du gaaer blyg
Hører Gud ikke blyg i høften.
Men din Gud ikke tærling,
Nu ægte frude min;
Du æbbe nu befærdige at
Gætter bet af mig,
Du nu mit Sjælte høde faret

4.

Gætter min vane har,
Gætter min vane har,
Hører Gud ikke blyg et til;
Gætter min vane har, at mit vunde gært
Gætter min vane har, at mit vunde gært
Gætter min vane har,

3.

Mot længe maa i høften Gud.
Gætter Gud, som nu Gud ikke har,
Det er en vundne bette et bil bare,
Gætter Gud ikke bette ly;
Hører din Gud ikke bette ly;
Men din Gud ikke bette ly;

6.

Gætter din Gud ikke bette ly;
Gætter din Gud ikke bette ly;

7.

Gætter din Gud ikke bette ly;
Gætter din Gud ikke bette ly;

8.

Den Dag blev trende Serge-Enker,
Da blev og faderlose Smaae,
Som nu med Sorg og Vemod tænker:
Hvor skal vi Trostelose gaae,
Hvor skal vort Hjerte finde Glæde,
Hvo er den, som os troste skal;
Nei Graad vort Die jo maa væde
Med Vemodstaarer uden Tal.

Melodie. Man kan ei Moie og Fortred
I Verden gaae forbi.

Det er den største Daarlighed
I Verden være maae,
At give hen sin Kjærlighed
Til den, man ei kan faae;
Hvad meente du saa mangen Gang,
Du venlig mig modtog;
Du tænkte mig at gjøre Skam
Og holde dig for god.

2.

Nu skuffer du mig meget haardt,
Og Sorgen rammer mig;
Nu glæder du dig, hvor du gaaer,
For jeg bedragen blev;
Men lad du mig bedragen gaae,
Jeg har et taaligt Mod,
Jeg haaber Gud han hjælper mig,
Som stedse er mig god.